

Popolcová streda

Povrchnej úprave hovoríme aj kozmetická úprava. Vieme, že takáto úprava dlho nevydrží. Dlho nevydrží ani kozmetický pôst. Je to pôst, ktorý je len povrchný. Troška síce zmeníme počas pôstnej doby svoj život, ale dávame si pozor, aby nenastala nejaká radikálnejšia zmena. Je to len taký duchovný telocvik, ako keď ráno povystierame ruky, aby sme sa lepšie cítili. Ježiš nás vyzýva na úprimné pokánie počas ktorého sa máme oslobodiť od previazanosti s mnohými bôžikmi bez ktorých si nevieme predstaviť život. Ak sa nedokážeme oslobodiť od všetkého, čo nás vzdľahuje od Boha, tak pôstna doba bude nevyužitou príležitosťou. Sv. Pavol hovorí o tomto období: „Hľa, teraz je milostivý čas, teraz je deň spásy!“

Ježiš považuje za samozrejmé, že sa jeho učeníci budú modliť, postiť a konať almužnu. V jeho časoch to boli dôležité aspekty náboženského života. Kritizoval však to, keď sa konali okázalo, aby ich bolo vidieť navonok. Varoval, že aj tieto osvedčené spôsoby posväcovania môžu byť znehodnotené, ak posilňujú pýchu a ego. Na Popolcovú streda nestojíme na štartovacej čiare, aby sme na povel kňaza začali súťažiť, kto toho viac cez pôst dokáže. Sme naplnení bolesťou nad hriechmi a pokorou v ktorej voláme, aby bol Boh milostivý a očistil nás. Venovať sa viac modlitbe, pôstu a dobročinným skutkom, nám pomáha byť viac senzibilný na svoj stav a vidieť seba, ľudí a svet okolo z pohľadu Boha.

Známy americký spisovateľ Francis Scott Fitzgerald, ktorý žil na prelome 19 a 20 storočia, napísal príbeh o mužovi, ktorý starne dozadu. Začína svoj život ako starý muž a končí ako dieťa. V tom spočíva aj hlboký význam pôstu. Začíname ho ako starí ľudia poznačení nevernosťou Bohu, v podobe mnohých hriechov. Smerujeme však k Veľkej noci, kde by sme už mali byť, v duchovnom rozmere, podobní čistým deťom. Aj takto môžeme chápať slová sv. Pavla: „Veď vieme, že náš starý človek bol s ním ukrižovaný, aby bolo hriešne telo zničené... Ak sme zomreli s Kristom, veríme, že s ním budeme aj žiť“ (Rim 6, 6.

8).